Dosarul nr.2i-9/2/2019
(2-19009561-09-2i-21062022-1)

HOTĂRÂRE
în numele Legii RM

26 iunie 2024
municipiul Bălți

Judecătoria Bălți sediul Central
Instanța de insolvabilitate în componența,
Președintele ședinței, judecător *Valeriu Pădurari*
Grefier *Marina Nichitoi*

a examinat în ședință deschisă cererea înaintată de SRL"Crist-Valg" vs Lupacescu Nicolae în calitate de intervenient principal lichidatorul SRL "Manufloris", Cernei Vadim, privind atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului SRL "Manufloris",-

C O N S T A T Ă :

La data de 21.06.2022 pe rolul Judecătoriei Bălți a fost înregistrată cererea înaintată de creditorul SRL"Crist-Valg" vs Lupăcescu Nicolae în calitate de intervenient principal lichidatorul SRL "Manufloris", Cernei Vadim privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere.

Cererea de chemare în judecată înaintată de creditorul SRL"Crist-Valg" vs Lupăcescu Nicolae în calitate de intervenient principal lichidatorul SRL "Manufloris", Cernei Vadim privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere ale debitorului SRL "Manufloris", a fost înregistrată în PIGD la 22.06.2022 și repartizată judecătorului Judecătoriei Bălți Valeriu Pădurari la aceiași dată.

Prin încheierea judecătorului din data de 21.07.2022 cererea a fost acceptată spre examinare, în urma înlăturării neajunsurilor, de către reclamant, stabilite prin încheierea de a nu da curs datată cu 23.06.2023.

În motivarea cererii se invocă că, prin hotărârea Judecătoriei Bălți sediul Central din 01 iulie 2019, dosar nr.2i-9/2019, a fost intentat procesul de insolvabilitate cu inițierea procedurii simplificate a falimentului în privința debitorului SRL"Manufloris", 1014602002334, cu sediul în raionul Fălești,

satul Răuțel. Conform ședinței de validare a creanțelor SRL"Crist-Valg" a fost recunoscut ca creditor chirografar al debitorului cu creanța validată la rangul V, în sumă totală de 1 324 600 lei. Menționează că, creanța sa s-a format ca urmare a neexecutării contractului cu nr.872/10/16 din 08.11.2016 de către SRL "Manufloris" (IDNO: 1014602002334). Or, prin acțiune încheierii contractului cu nr.872/10/16 din 08.11.2016, pârâtul Lupăcescu Nicolae era conştient de faptul că, întreprinderea ce o gestionează SRL "Manufloris" îşi asumă obligaţii în valoare de 1 424 600 lei, obligaţii neexecutate de debitorul insolvabil conform termenului iniţial contractat pînă la data de 31.12.2016 şi ulterior reeşalonată în plata - prin acordul adiţional cu nr.1 din 31.03.2017 pînă la 30.09.2017, 2 contract care în final a şi dus la intentarea procedurii de insolvabilitate, cu înaintarea cererii introductive şi de "Crist-Valg"SRL, pe lângă cea a Serviciului Fiscal de Stat. Indică reclamantul că, în luna martie a anului 2017 la întreprinderea SRL"Crist-Valg" s-a prezentat pârâtul Lupăcescu Nicolae cu cererea sa, privind garantarea achitării datoriei „Manufloris"SRL pe contractul cu nr.872/10/16 din 08.11.2016 faţă de SRL"Crist-Valg" prin gaj. Gajul propus de către Lupăcescu Nicolae, se referea la producţia agricolă – seminţe de floarea soarelui din roada anului 2017 - ce va fi recoltată de pe terenurile agricole (conform declarațiilor pârâtului Lupăcescu Nicolae) deţinute în folosinţă de către „Manufloris" S.R.L. în baza contractelor de subarendă încheiate cu: a) GŢ "Dudca Alexandru Vasile", cu nr.03/17/GL-SUBSTR din 15 martie 2017, situate în satul Sturzovca, rn. Glodeni cu suprafaţa de 49 ha; şi b) GŢ "Vada-Nord", cu nr.02/17/GL-SUBSTR din 15 martie 2017, situate în satul Sturzovca, rn.Glodeni cu suprafaţa de 40 ha. Astfel, la data de 31.03.2017 s-au încheiat acorduri adiţionale privind prelungirea termenului de achitare a creanţei datorate de „Manufloris" SRL către „Crist-Valg" SRL pînă la 30.09.2017 ca, la 15.05.2017, să fie încheiat şi contractul de Gaj cu №384/12/17 a producţiei agricole din roada anului 2017 ce va fi recoltată de pe terenurile nominalizate mai sus - deţinute conform declaraţiilor lui Lupăcescu Nicolae în subarendă, Gaj care a fost înregistrat la 16.05.2017 în Registrul garanţiilor sub numărul CIG 2016013822, încât ulterior plata aşa şi nu a fost efectuată. Deoarece, la 14.09.2017, drept rezultat a convorbirii telefonice cu Dudca Vasile s-a stabilit că, roada anului 2017- seminţe de floarea soarelui - ce figura în: contractul de gaj din 15.05.2017 cu №387/12/17 şi avizului de constituire a gajului cu numărul de înregistrare CIG 2016013822 din 16.05.2017 a fost recoltată de ultimii pe parcursul perioadei 10.09.2017-14.09.2017 şi înstrăinată către terţe persoane, posibil şi cu participarea conducerii „Manufloris"SRL Contrar notificărilor efectuate de către "Crist-Valg"SRL, inclusiv ignorându-se şi existenţa gajului

înregistrat, plata datorată a eşuat. Prin urmare, din dosarul de insolvabilitate şi a actelor acumulate, rezultă că, „Manufloris”SRL nu posedă careva bunuri, inclusiv imobile, cât şi pe conturile bancare lipsesc mijloace financiare ce ar asigura stingerea creanţelor, iar unica soluţie de stingere a creanţelor validate fiind atragerea la răspundere subsidiară a conducerii ”Manufloris”SRL. Mai invocă că, din acţiunile administratorului „Manufloris”SRL, Lupăcescu Nicolae, nu reiese alt ceva decât faptul incontestabil a existenţei temeiurilor de atragere la răspundere subsidiară conform art.247 şi art.248 din Legea insolvabilităţii nr.149 din 29.06:2012 şi anume: cele prevăzute la art.248 alin.(1), lit.e), i), h) Legea Insolvabilității. Deci, notează referitor la temeiul prevăzut de art.248 alin.(1) lit.e) din Legea insolvabilităţii, ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire, că din materialele cauzei rezultă evident faptul ţinerii unei contabilităţi fictive, contrare prevederilor legii, fapte constatate şi de Serviciul Fiscal de Stat, ca urmare a controlului efectuat prin metoda verificării totale a activităţii SRL „Manufloris” pentru perioada 2015-2019, drept rezultat a intentării procedurii de insolvenţă. Încât, Serviciul Fiscal de Stat a stabilit că, organul de conducere a debitorului a casat nemotivat în perioada anului 2017 producţie agricolă procurată de la persoane fizice în sumă de 671 390,78 MDL, în lipsa documentelor confirmative (printre care act de casare, ordin). Alt temei invocat în atragerea lui Lupăcescu Nicolae la răspundere subsidiară, fiind cel prevăzut de art.248 alin.(1) lit.i) din Legea insolvabilităţii, adică comiterea cu intenţie a altor fapte cate au cauzat insolvabilitatea debitorului. Din raporturile obligaţionale asumate asupra sa de către SRL ”Manufloris”, sub administrarea lui Lupăcescu Nicolae, prin contractul cu nr.872/10/16 din 08.11.2016 în sensul stingerii datoriilor pe care le avea ”Cereal Nord Vin”SRL faţă de “Crist-Valg”SRL, au dus direct întreprinderea SRL ”Manufloris” în lipsa mijloacelor financiare la formarea insolvabilităţii ultimei. Aici atrage atenţia la faptele enunţate mai sus cu privire la formarea creanţei validate şi lipsa gajului instituit prin contractul de gaj din 15.05.2017 cu №387/12/17, cât şi a avizului de constituire a gajului cu nr. de înregistrare CIG 2016013822 din 16.05.2017 în scopul stingerii sumei validate. Indică că, un alt temei e nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14 acţiune prevăzută de art.248 alin.(1) lit.h) din Legea insolvabilităţii, or, din situaţia stabilită în cadrul procesului de insolvabilitate SRL ”Manufloris” era practic începând cu anul 2017 în incapacitate de plată pe obligaţiunile asumate asupra sa, inclusiv şi pe obligaţiile fiscale stabilite prin lege. Atrage atenţia instanţei că, în anul 2016, pe lângă datoriile existente, conducerea SRL

”Manufloris” îşi mai asumă o datorie spre plată în valoare de 1 424 600 MDL în lipsa creanţelor şi bunurilor materiale, datorie care în final a influenţat direct pe intentarea procedurii de insolvenţă de către creditori. În acest sens, “Crist-Valg”SRL este nevoită a se adresa către instanţa de judecată competentă în materie, în scopul încasării creanţei datorate de către SRL„Manufloris” în contul debitorului “Crist-Valg”SRL, prin atragerea la răspundere a membrilor organului de conducere fele debitorului insolvabil.

*Solicită a atrage la răspunderea subsidiară membrul organului de conducere a „Manufloris”SRL în procedura falimentului simplificat, în persoana lui Lupăcescu Nicolae Pavel, IDNP: *****, cu dom.mun. Bălţi, str. ***** *****; a încasa de la Lupăcescu Nicolae Pavel, IDNP: *****, cu dom.mun. Bălţi, str. ***** ***** în contul masei debitoare a „Manufloris”SRL creanţa validată şi nestinsă faţă de creditorul SRL”Crist-Valg” în sumă totală de 1 324 600 lei.*

*Nefiind de acord cu cererea înaintată de creditorul SRL”Crist-Valg”, pârâtul Lupacescu Nicolae, prin intermediul avocatului Sandu Stela, la data de 06.07.2022 a depus referinţă în care a indicat următoarele: prin cererea de chemare în judecată, creditorul, SRL”Crist-Valg”, a solicitat atragerea la raspundere materială a membrului organului de conducere al debitorului SRL”Manufloris”, în persoana administratorului statutar Lupacescu Nicolae *****cu încasarea de la acesta a creantei validate şi nestinse in suma de 1 324 600 lei. Pretenţiile înaintate de SRL”Crist-Valg” se bazează pe Hotărârea Judecatoriei Bălţi, sediul Central din 01.07.2019, prin care s-a constatat insolvabilitatea SRL”Manufloris” şi s-a intentat procedura simplificată a falimentului. Cu pretenţiile înaintate de către reclamant nu este de acord indicând cu referire la temeiul prevăzut de art.248 alin.(1) lit.e) din Legea insolvabilităţii, creditorul a susţinut că Lupăcescu Nicolae a ţinut o contabilitate fictivă şi a facut să dispară unele documente contabile, însă cele afirmate nu au fost probate. Mai mult ca atât, nu a fost dovedit nici raportul de cauzalitate între această faptă şi ajungerea întreprinderii în stare de insolvabilitate. Referitor la temeiul prevăzut de art.248 alin.(1) lit.h) din Legea insolvabilităţii, nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14, indică că, creditorul nu a probat legătura cauzală între nedepunerea cererii introductive survenirea stării de insolvabilitate. Or, nu este clar cum nedepunerea cererii introductive a dus la survenirea stării de insolvabilitate, în situaţia când o astfel de cerere urmează a fi depusă când debitorul de facto se găseşte în stare de insolvabilitate, existând unul dintre temeiurile prevăzute de art. 10 din Legea insolvabilităţii. În asemenea circumstanţe, consideră că, nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate nu poate cauza starea de insolvabilitate. Mai*

menționează că, nu s-a probat sub nici o formă legătura cauzală dintre suma etinsă de SRL „Crist-Valg" a fi încasată și inacțiunea administratorului statutar exprimată prin nedepunerea cererii introductive în termenul prevăzut de art.14 alin.(3) din Legea insolvabilității, ținând cont de specificul acestui temei de atragere la răspundere subsidiară la care s-a facut referire mai sus. În acest context, menționează că la data de 16.09.2019, prin tabelul definitiv al creanțelor, creanța în sumă de 1 324 600 lei a SRL „Crist-Valg", a fost validată, iar prin Hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 21.12.2022, a fost încetată procedura falimentului simplificat față de debitorul SRL „Manufloris" cu sediul r-1 Făleşti s.Răuțel, c/f 1014602002334. S-a dispus radierea SRL "Manufloris" cu din Registrul de Stat al persoanelor juridice. Menționează că, pârâtul Lupăcescu Nicolae, consideră că încă este posibil ca întreprinderea să iasă din impasul în care se afla, or, în această și constă activitatea e întreprinzător, uneori sunt pierderi, alteori sunt câștiguri, afaceriștii cunosc farte bine aceste momente și dispunerea procesului de insolvabilitate de ori câte ori este careva deficit, ar face ca Registrul de stat al Persoanelor Juridice să fie tot timpul modificat prin radieri și înscrieri. Incertitudinea în vederea apariției stării de insolvabilitate face ca argumentul că Lupăcescu Nicolae nu a depus cerere de intentare a procedurii de insolvabilitate la timp să fie neîntemeiat, iarăși făcând ca prevederile art.248 din Lege să fie neaplicabil. Or, nu întotdeauna careva datorii duc la lichidarea întreprinderii. Gestionarea persoanei persoane juridice este un risc, care, cu o conducere corectă și careva timp la dispoziție duce la rezolvarea problemelor financiare. Mai menționează reprezentantul pârâtului că, reclamantul nu indică momentul apariției stării de insolvabilitate, nu este indicată perioada, anul. Astfel atrage atenția că, în anul 2016, administrator al SRL "Manufloris" era Motrescu Constantin, poate temeiurile ce ulterior au dus la insolvabilitatea firmei, au fost puse de o altă persoană, care nu are nici o legătură cu Lupăcescu Nicolae, care, la moment, este încercat să fie atras la răspundere, pentru careva acțiuni, care nu el le-a făcut. În consecință, nu s-au dovedit existența pretențiilor invocate și nici a fost prezentată careva bază probatorie întru confirmarea celor solicitate în privința lui Lupăcescu Nicolae, argumentele fiind declarative, fapt ce contravine normelor legislative, or, prin prisma art.118 alin.(1) CPC a RM, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor ale dacă legea nu dispune altfel. Prin urmare, consideră că nemotivat se solicită atragerea la răspundere subsidiară cet.Lupăcescu Nicolae.

Solicită respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de SRL „Crist- Valg" către Lupăcescu Nicolae Pavel, privind tragerea la

răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului ca tardivă și neîntemeiată.

În şedinţa de judecată reclamantul SRL"Crist-Valg", reprezentat de către Miliuhin Valeiu, a solicitat admiterea cererii, cu atragerea la răspundere subsidiară a membrului organului de conducere SRL,,Manufloris", în persoana administratorului statutar, Lupăcescu Nicolae și încasarea de la acesta a sumelor conform pretenţiilor din acţiune.

Reprezentantul lui Lupăcescu Nicolae, avocatul Botnari Vitalia, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii reieșind din argumentele din referința depusă anterior.

Intervenientul principal, lichidatorul SRL"Manufloris" Cernei Vadim, în ședința de judecată nu s-a prezentat, depunând cerere de examinare în lipsa sa.

Conform art.206 alin.(1) CPC, părţile au dreptul să solicite instanţei judecătoreşti examinarea cauzei în lipsa lor şi remiterea copiei de pe hotărîre. Dacă partea solicită să-şi dovedească pretenţiile sau obiecţiile prin ascultarea celeilalte părţi, instanţa cere să se prezinte personal în faţa judecăţii.

Prin urmare, instanţa de insolvabilitate a dispus examinarea cauzei în intervenientului principal lichidatorul SRL "Manufloris", Cernei Vadim.

Audiind participanții la proces, analizând materialele dosarului în coraport cu temeiurile invocate în cererea de atragere la răspundere subsidiară, instanţa consideră că, acțiunea urmează a fi respinsă din următoarele motive.

Din prevederile art.1, alin.(1), art.9, alin.(2), lit. f), art.15, art.16 alin.(1) lit.b) şi g), art.19 şi 1998 Cod civil rezultă un principiu care corespunde unor cerinţe de etică şi echitate socială, cît şi unor cerinţe ale securităţii juridice: principiul răspunderii juridice pentru fapte ilicite cauzatoare de prejudicii, esenţa căruia constă în aceea că orice faptă a unei persoane, care cauzează altuia un prejudiciu, obligă pe acela din a cărui culpă s-a cauzat, a-l repara integral.

Astfel, conform art.1 alin.(1) Cod Civil al RM, rezultă că, legislaţia civilă este întemeiată pe recunoaşterea egalităţii participanţilor la raporturile reglementate de ea, protecţia vieţii intime, private şi de familie, recunoaşterea inviolabilităţii proprietăţii, a libertăţii contractuale, protecţia bunei-credinţe, protecţia consumatorului, recunoaşterea inadmisibilităţii imixtiunii în afacerile private, necesităţii de realizare liberă a drepturilor civile, de garantare a restabilirii persoanei în drepturile în care a fost lezată şi de apărare a lor de către organele de jurisdicţie competente.

La fel, din prevederile art.9 alin.(2), lit.f) Cod Civil al RM rezultă că, drepturile şi obligaţiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

Din prevederile art.15 alin.(1) Cod Civil al RM rezultă că, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară, iar din prevederile art.16, lit.b), g) Cod Civil al RM rezultă că, apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin: b) restabilirea situaţiei anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acţiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

În acest sens, art.19 alin.(1) Cod Civil al RM prevede că, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.

La fel, art.776 Cod Civil al RM prevede că, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Din prevederile art.1998 alin.(1) Cod Civil al RM rezultă că, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Astfel, este incontestabil faptul că drepturile şi obligaţiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

Din ansamblul prevederilor legale menţionate mai sus rezultă că, pentru angajarea răspunderii civile delictuale se cer a fi întrunite cumulativ următoarele condiţii, şi anume:a) Existenţa unui prejudiciu; b) Existenţa unei fapte ilicite; c) Existenţa unui raport de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu; d) Existenţa vinovăţiei celui ce a cauzat prejudiciul.

Potrivit prevederilor art.247 din Legea insolvabilităţii, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii. Prevederile alin.(1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Astfel, legiuitorul a inclus în categoria „membrilor organelor de conducere" ale debitorului insolvabil persoane cu răspundere patrimonială diferită şi cu capacitate diferită de a influenţa activitatea insolvabilului.

Instanţa de judecată apreciază că, răspunderea juridică civilă a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil reglementată de art.247, 248 din Legea insolvabilităţii, are o natură delictuală, antrenându-se pentru faptele expres prevăzute de lege (art.248, alin.(1), lit.a)- i) şi art.27, alin.(4) din Legea insolvabilităţii) şi îşi are fundamentul juridic în prevederile art.184, alin.(2) Cod civil din care rezultă că, membrul persoanei juridice nu răspunde pentru obligaţiile persoanei juridice, iar persoana juridică nu răspunde pentru obligaţiile membrului, cu excepţiile stabilite de lege sau de actul de constituire. Prin urmare, în Legea insolvabilităţii se reglementează excepţiile de la regula de drept comun conform căreia membrul persoanei juridice nu răspunde pentru obligaţiile persoanei juridice.

Angajarea răspunderii civile delictuale, în general, presupune întrunirea anumitor condiţii generale menţionate mai sus (prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită şi prejudiciu, vinovăţia).

Ca principiu de bază, instanţa de judecată apreciază, că aceste condiţii generale trebuie să fie prezente şi în cazul angajării răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

Totodată, pe lângă aceste condiţii generale, ale răspunderii civile şi cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar să fie îndeplinite şi anumite condiţii speciale, prevăzute de art.248, alin.(1) din Legea insolvabilităţii.

Conform prevederilor art.248 alin.1 al Legii insolvabilităţii, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate; e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor,

de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14; i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Astfel, existenţa a cel puţin uneia dintre aceste condiţii speciale, menţionate la art.248, alin.(1), lit.a)-i) din Legea insolvabilităţii, alături de condiţiile generale ale răspunderii civile menţionate mai sus, generează un raport juridic civil de natură delictuală, care se caracterizează sub aspectul conţinutului său, în dreptul oricărui creditor care are interes legitim de a pretinde de la membrii organelor de conducere a debitorului insolvabil precum şi de la orice altă persoană să suporte o parte din datoriile debitorului insolvabil, dacă aceştia au cauzat insolvabilitatea debitorului prin una dintre acţiunile prevăzute de art.248, alin.(1), lit.a)-i) din Legea insolvabilităţii.

Pe lângă aceste condiţii generale şi speciale ale răspunderii civile delictuale şi cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar ca aceste persoane să fi deţinut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil în sensul specificat la art.247, alin. (1) din Legea insolvabilităţii la data intentării procesului de insolvabilitate sau pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Aceasta, însă, este regula generală, de la care se admit excepţii, legiuitorul menţionând în textul art.248, alin.(1) din Legea insolvabilităţii cu referire la subiecţii de drept pasibili să fie atraşi la răspundere subsidiară sintagma ”precum şi de orice altă persoană”, condiţia de bază fiind ca între acţiunile ilicite imputabile membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil sau oricărei alte persoane şi cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului să existe o legătură cauzală directă.

Astfel, din prevederile art.247, alin.(2) din Legea insolvabilităţii rezultă că prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Instanța constată că, potrivit informației de la Agenția Servicii Publice, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept, nr.370/2 din 07.09.2023 întreprinderea SRL”Manufloris” a fost înregistrată la data de 11.06.2014, administrator fiind înregistrat Motrescu Constantin pe perioada 11.06.2014-29.07.2016, iar ulterior în legătură cu modificările înscrise în Registrul de Stat de la 29.07.2016 figurează ca administrator Lupăcescu Nicolae ***(f.d.105).***

Corespunzător, Lupăcescu Nicolae prin raportare la prevederile art.247, alin.(1) şi (2) din Legea insolvabilităţii, deţinea statut de membru al organelor de conducere ale debitorului insolvabil în ultimele 24 luni anterioare intentării procesului de insolvabilitate, reieşind din faptul că a deţinut funcţia de administrator al SRL ”Manufloris”.

Aşadar, pentru a atrage la răspundere civilă delictuală subsidiară pârâtul este necesar să fie întrunite condiţiile generale de angajare a răspunderii civile delictuale (fapta ilicită, prejudiciu, raport de cauzalitate şi vinovăţie), şi cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil sau oricărei persoane care a cauzat insolvabilitatea prin una dintre acţiunile prevăzute la art.248, alin.(1), lit.a)-i) din Legea insolvabilităţii, este necesar să fie îndeplinită cel puţin una din condiţiile speciale de angajare a răspunderii civile delictuale, prevăzute de art.248, alin.(1) din Legea insolvabilităţii.

La examinarea chestiunii privind atragerea la răspundere subsidiară a pârâtului, instanţa de judecată se va conduce de prevederile art.1998, alin.(2) Cod civil, potrivit căruia, prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege şi de prevederile art.1998, alin.(3) Cod civil, din care rezultă că, o altă persoană decât autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege.

La fel, instanţa de judecată se va conduce şi de prevederile art.240, alin.(3) CPC, care prevăd că, instanţa de judecată adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant şi art.118, alin.(1) CPC din care rezultă că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Iniţial, instanţa relevă că, în şedinţa de judecată s-a stabilit că, prin hotărârea Judecătoriei Bălţi sediul Central din 01 iulie 2019, a fost intentat procesul de insolvabilitate, cu iniţierea procedurii simplificate a falimentului în privinţa debitorului SRL ”Manufloris”, 1014602002334, cu sediul raionul Făleşti, satul Răuţel.

Potrivit tabelului definitiv al creanţelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului SRL ”Manufloris” în proces de faliment simplificat, cuantumul creanţelor de rangul V constituie 1 376 835,75 lei, iar la rangul VI suma 1 467 591,75 lei ***(f.d. 17-18).***

Actele cauzei denotă că, SRL ”Manufloris”, nu dispune de bunuri imobile sau alte mijloace financiare care pot acoperi cheltuielile aferente procesului de insolvabilitate.

La fel, potrivit tabelului definitiv al creanțelor SRL"Manufloris" instanța stabilește că, debitorul are o datorie către SRL"Crist-Valg" în mărime totală de 1 324 600,00 lei, rezultată din contractul de cesiune de creanță nr.872/10/16 și acordului adițional nr. 1 din 08.11.2016, garantată prin contractul de gaj al producției agricole nr.384/12/17 din 15.05.2017 și prin procesul-verbal nr.1 al adunării generale a asociaților societății comerciale SRL"Manufloris" din 15.05.2017 ***(f.d. 8-16).***

Din cuprinsul cererii de chemare în judecată rezultă că, reclamantul SRL"Crist-Valg" a invocat ca temei de atragere la răspundere subsidiară prevederile art.247, 248, alin.(1), lit.e), h) și i) din Legea insolvabilității.

Astfel, instanţa de judecată va reieşi la examinarea cauzei din temeiurile de drept invocate de reclamantul SRL"Crist-Valg" în cererea sa.

Cu privire la temeiurile de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art.248, alin.(1), lit.e) din Legea insolvabilităţii invocat de reclamant în cererea de chemare în judecată şi imputat pârâtului, ce se referă la ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire, instanţa de judecată relevă că, reclamantul s-a referit la actul de verificare și faptele stabilite de Serviciul Fiscal de Stat, ca urmare a metodei verificării totale a activității SRL "Manufloris" pentru perioada 2015-2019.

Aşadar, analizând actele cauzei, precum şi argumentele invocate de reclamant în privinţa incidenţei la caz a lit.e) art.248 din Legea Insolvabilităţii, instanţa, în primul rând, denotă că, acesta nu a prezentat actul de verificare a Serviciului Fiscal enunţat mai sus, la fel nu a indicat argumente plauzibile şi nici nu a menţionat cum anume pârâtul a comis acest delict, iar la dosar lipsesc în acest sens careva probe pertinente şi admisibile din care ar rezulta comiterea de către pârât a faptelor prevăzute de art.248, alin.(1), lit.e) din Legea insolvabilităţii, contrar prevederilor art.118, alin.(1) CPC.

Prin urmare, nu poate fi imputabil pârâtului, ducerea unei contabilități fictive respectiv, neprezentarea documentelor contabile în condițiile în care nu au fost prezentate careva probe care să certifice faptul că debitorul și/sau pârâtul ar fi fost atraşi la răspundere contravenţională în baza art.295 Cod contravenţional pentru încălcarea regulilor de organizare şi de ţinere a contabilităţii, de întocmire şi prezentare a rapoartelor financiare sau la răspundere pentru încălcare fiscală în baza art.257 Cod fiscal pentru încălcarea regulilor de ţinere a contabilităţii şi a evidenţei în scopuri fiscale.

Mai mult decât atât, nu este posibil de a stabili că aceste acțiuni ar fi putut genera starea de insolvabilitate a SRL "Manufloris" şi mai mult ca atât în viziunea instanţei de judecată aceste fapte nu se încadrează în componenţa

delictuală specială prevăzută de art.248, alin.(1), lit.e) din Legea insolvabilităţii.

În consecinţă, în lipsa unor probe pertinente, instanţa de judecată constată că, reclamantul nu a probat sub nici o formă existenţa acestui temei de atragere la răspundere subsidiară în privinţa lui Lupăcescu Nicolae, toate afirmaţiile cuprinse în cererea de chemare în judecată în acest sens având un caracter pur declarativ.

De asemenea, reclamantul nu a demonstrat legătura cauzală dintre temeiul prevăzut de art.248, alin.(1), lit.e) din Legea insolvabilităţii şi cauzarea stării de insolvabilitate. Prin urmare, cu referire la temeiul prevăzut de art.248, alin.(1), lit.e) din Legea insolvabilităţii, instanţa de judecată a stabilit cert că, la caz, nu sunt întrunite condiţiile răspunderii civile delictuale faţă de pârât.

Cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art.248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilităţii invocat de reprezentantul reclamantului, instanţa de judecată relevă următoarele.

Temeiul prevăzut de art.248, alin.(1), lit.h) din Legea insolvabilităţii poate fi imputat doar administratorului societăţii cu răspundere limitată, pornind de la premisa că reieşind din prevederile art.177, alin.(1) Cod civil, persoana juridică îşi exercită, de la data constituirii, drepturile şi îşi execută obligaţiile prin administrator, art.69, alin.(1) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată nr.135 din 14.06.2007 care prevede că, societatea trebuie să aibă unul sau mai mulţi administratori, care administrează societatea şi o reprezintă, precum şi prevederile art.72, alin.(7) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată nr.135 din 14.06.2007, din care rezultă că, în cazul apariţiei indiciilor de insolvabilitate, administratorul este obligat să depună imediat, dar nu mai tîrziu decît la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate dacă asociaţii nu vor acoperi pierderile.

Corespunzător, din cercul subiecţilor prevăzuţi de art.247, alin.(1) din Legea insolvabilităţii, faptul nedepunerii cererii introductive în termenul prevăzut de art.14, alin.(3) şi art.72, alin.(7) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată, prevăzut ca temei de atragere la răspundere subsidiară în art.248, alin.(1), lit.h) din Legea insolvabilităţii, îi poate fi imputat doar administratorului unei societăţi cu răspundere limitată, şi nicidecum altor categorii de membri ai organelor de conducere a debitorului insolvabil.

Conform art.14, alin.(3) din Legea insolvabilităţii, debitorul este obligat să depună cererea introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin.(2) şi la art.10 alin.(2), iar conform alin.(4) al

aceluiaşi articol, dacă debitorul nu depune cererea introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislaţia în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociaţii cu răspundere nelimitată şi lichidatorul debitorului răspund subsidiar în faţa creditorilor pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin.(3).

Instanţa de insolvabilitate relevă că, inacţiunea prevăzută de art.248, alin.(1), lit.h) din Legea insolvabilităţii, adică nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14, spre deosebire de celelalte temeiuri, prevăzute în art.248, alin.(1) din Legea insolvabilităţii, are specificul său şi anume: inacţiunile prevăzute la acest articol nu duc la apariţia stării de insolvabilitate, or, anume apariţia acestei stări de insolvabilitate îl obligă pe administratorul societăţii comerciale să depună cerere introductivă.

Nedepunerea cererii introductive, duce la încasarea doar a obligaţiilor, apărute după expirarea termenului prevăzut la art.14, alin.(3) din Legea insolvabilităţii, neavând relevanţă suma creanţelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate.

Corespunzător, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui articol, urma a fi stabilită data survenirii stării de insolvabilitate, termenul limită de depunere a cererii introductive, obligaţiile, apărute după expirarea acestui termen.

La caz, reclamantul îşi întemeiază poziţia pe faptul survenirea incapacităţii de plată a SRL ”Manufloris” a avut loc începând cu anul 2017, or anterior, în anul 2016, pe lângă datoriile existente, conducerea SRL ”Manufloris” şi-a asumat o datorie spre plată în valoare de 1 424 600 MDL în lipsa creanţelor şi bunurilor materiale, datorie care în final a influenţat direct pe intentarea procedurii de insolvabilitate a SRL ”Manufloris”.

În sensul dat, instanţa atenţionează că, argumentul invocat nu denotă data apariţiei stării de insolvabilitate, ci doar existenţa a careva datorii a debitorului faţă de eventualii săi creditori, mai mult ca atât, nu este demonstrat că anume aceste datorii nu au prezentat pericol pentru solvabilitatea debitorului.

Din sensul normelor de drept citate supra, în coraport cu materialele cauzei, instanţa reiterează că, pentru identificarea neexecutării obligaţiei administratorului unei societăţi comerciale de a depune cerere introductivă, urmează iniţial de a fi determinat concret momentul survenirii temeiurilor de insolvabilitate în raport cu activitatea debitorului sub forma incapacităţii de plată.

Instanța constată că, la materialele dosarului nu au fost anexate probe din care ar rezulta cert data la care a survenit starea de insolvabilitate a SRL ”Manufloris”, iar instanța de judecată nu poate să-şi bazeze hotărârea sa pe presupunerile creditorului, care nu sunt confirmate prin nici un fel de mijloace de probă.

Mai mult, instanța conchide că, nu s-a probat sub nici o formă legătura cauzală dintre suma cesiontă de SRL”Cereal Nord Vin” în beneficiul SRL”Manufloris” şi inacţiunea administratorului statutar Lupăcescu Nicolae de nedepunere a cererii introductive în termenul prevăzut de art.14, alin.(3) din Legea insolvabilităţii, ţinând cont de specificul acestui temei de atragere la răspundere subsidiară la care s-a făcut referire mai sus.

Totodată, instanţa de insolvabilitate consideră că, creditorul nu a probat legătura cauzală între nedepunerea cererii introductive şi survenirea stării de insolvabilitate. Or, nu este clar cum nedepunerea cererii introductive a dus la survenirea stării de insolvabilitate, în situaţia când o astfel de cerere urmează a fi depusă când debitorul de facto se găseşte în stare de insolvabilitate, existând unul dintre temeiurile prevăzute de art.10 din Legea insolvabilităţii.

În asemenea circumstanţe, instanța concluzionează că, nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate nu poate apriori genera/cauza starea de insolvabilitate. Prin urmare, este nejustificată atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului SRL ”Manufloris” în persoana lui Lupăcescu Nicolae, prin prisma lit.h) al art.248 alin.(1) al Legii insolvabilităţii.

În concluzie, instanţa constată că, răspunderea subsidiară imputată lui Lupăcescu Nicolae nu poate fi imputată nici în temeiul prevăzut la art.27 alin.(3)-(4) din Legea insolvabilităţii nr.149 din 29 iunie 2012.

Cu referire la temeiul invocat de reclamant şi anume ce reglementat la lit.i), alin.(1), art.248, din Legea insolvabilităţi, adică comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului, instanța denotă că argumentul în sensul dat precum că, de către SRL ”Manufloris”, sub administrarea lui Lupăcescu Nicolae, prin contractul cu nr.872/10/16 din 08.11.2016 în sensul stingerii datoriilor pe care le avea ”Cereal Nord Vin”SRL faţă de “Crist-Valg”SRL, au dus direct întreprinderea SRL ”Manufloris” în lipsa mijloacelor financiare la formarea insolvabilităţii ultimei, mai ales că, lipsea și gajul instituit prin contractul de gaj din 15.05.2017 cu №387/12/17 şi avizul de constituire a gajului cu nr. de înregistrare CIG 2016013822 din 16.05.2017, nu este pasibil de a atragere la răspundere subsidiară a lui Lupăcescu Nicolae, reieşind din cele ce urmează.

Astfel, instanța de insolvabilitate constată că, argumentul invocat, nu indică asupra acţiunilor intenţionate sau culpabile din partea lui Lupăcescu Nicolae, comise în detrimentul debitorului SRL ”Manufloris”, care au generat apariţia stării de insolvabilitate.

Totodată, este de remarcat faptul că, încheierea unui contract de cesiune a creanței în care debitorul figura ca cesionar, nu demonstrează rea-credința și intenția de a conduce întreprinderea SRL ”Manufloris” la insolvabilitate, deci cele invocate de creditor nu au relevanţă asupra temeiurilor şi momentului apariţiei stării de insolvabilitate a SRL ”Manufloris” nefiind constatată nici o legătură cauzală între încheierea unui contract și asumarea unor obligații de SRL ”Manufloris” şi culpa lui Lupăcescu Nicolae.

Mai mult decât atât, instanța remarcă că, argumentele referitoare la lipsa gajului nu sunt probate și nu demonstrează aici vina pârâtului Lupăcescu Nicolae și că lipsa acestei garanții a dus la apariția stării de insolvabilitate a SRL ”Manufloris”.

Reieșind din prevederile art.248 din Legea insolvabilității, instanța de insolvabilitate constată că în acțiunile administratorului statutar Lupăcescu Nicolae, nu se regăsesc careva dintre temeiurile atragerii la răspundere subsidiară, indicate de legiuitor expres şi exhaustiv în textul normei citate, or, membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârşirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea activităţii de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare şi satisfacerea unui interes personal sau al unui terţ, calificarea acestei forme de răspundere având un caracter delictual în toate situaţiile.

Totodată, analizând actele prezentate în cadrul examinării cauzei, instanța concluzionează că aceste înscrisuri prezentate de către reclamant, nu fac decât să demonstreze existența stării de insolvabilitate și incapacității de plată a debitorului SRL ”Manufloris” şi nicidecum culpa administratorului și unicului asociat al acestuia Lupăcescu Nicolae, în aducerea întreprinderii la insolvabilitate și comiterea acțiunilor de ţinere a unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire, dispunere a continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată, nedepunere a cererii de intentare a procesului de insolvabilitate și comitere a cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului, temeiuri invocate de SRL”Crist-Valg” conform art.248 din Legea Insolvabilității.

În ordinea celor expuse, instanța de insolvabilitate constată cu certitudine că, la materialele dosarului nu au fost anexate probe care atestă

legătura cauzală dintre acțiunile imputate administratorului și unicului asociat al SRL ”Manufloris” Lupăcescu Nicolae și survenirea stării de insolvabilităţii a debitorului.

Mai mult decât atât, instanța atenționează că, în privința membrului organului de conducere a debitorului SRL ”Manufloris”- Lupăcescu Nicolae, anterior Serviciul Fiscal de Stat a solicitat atragerea la răspundere subsidiară pe aceleași temeiuri, însă prin Decizia Curții de Apel Bălți din 06.12.2022 s-a statuat asupra netemeiniciei cererii de chemare în judecată, astfel cum nu s-a demonstrat nici una din situaţiile expres prevăzute de art.248 alin.(1) din Legea insolvabilităţii nr.149/29.06.2012, pentru răspunderea membrilor organelor de conducere ale debitorului SRL ”Manufloris”.

Totodată, instanța ierarhic superioară, notează că, nu este arătată legătura de cauzalitate dintre încălcarea unor norme dintr-o lege specială (Legea nr.149) şi starea de insolvabilitate a debitorului SRL”Manufloris”. De altfel, nici acţiunile culpabile ale administratorului Lupăcescu Nicolae în gestionarea întreprinderii n-au fost demonstrate. Or, în speţă, s-au făcut doar afirmaţii generice referitoare la faptele ilicite prevăzute de art.248 lit.e) şi h) din lege.

Prin urmare, referitor la Decizia irevocabilă menționată, instanța de insolvabilitate reține că, temeiurile de insolvabilitate se referă la acelaşi debitor, la acelaşi administrator statutar şi vizează acelaşi acțiuni pretinse că au condus la starea de insolvabilitate a SRL”Manufloris”, respectiv, la caz, e de remarcat că, potrivit art.123 alin.(2) CPC, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sînt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane.

Reieşind din cele expuse, instanţa de insolvabilitate, ajunge la concluzia de a respinge acţiunea la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL”Crist-Valg” vs Lupacescu Nicolae în calitate de intervenient principal lichidatorul SRL ”Manufloris”, Cernei Vadim, privind atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului SRL ”Manufloris”.

În temeiul art-lor 5, 8, 247-249 din Legea insolvabilității și art-lor 238-241 CPC al RM , instanța de insolvabilitate

hotărăşte:

Respinge acţiunea la cererea de chemare în judecată depusă de SRL"Crist-Valg" vs Lupacescu Nicolae în calitate de intervenient principal lichidatorul SRL "Manufloris", Cernei Vadim, privind atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului SRL "Manufloris".

Hotărârea este definitivă şi executorie din momentul pronunţării, însă cu drept de apel la Curtea de Apel Bălți în termen de 15 zile calendaristice din data pronunţării, prin intermediul Judecătoriei Bălţii.

Președintele ședinței, judecător Valeriu Pădurari